

„På det således foreliggende grundlag er sagen for tiden genstand for overvejelser i arbejdsministeriet. Man er herved foreløbig nået til det resultat, at der ikke i dette øjeblik er basis for at skride til et forbud mod vikarbureauvirksomhed uden for handels- og kontorområdet. Det synes nemlig ikke i dag tilstrækkelig godtgjort, at der ikke findes et behov for virksomhed af den omhandlede karakter. Det må tillige anses for tvivlsomt, om der i den gældende lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring er hjemmel til at udstede et sådant forbud.

Man er derfor sindet i den allernærmeste fremtid at foranledige forhandlinger optaget vedrørende en, eventuelt midlertidig, regulering af vikarbureauvirksomheden uden for handels- og kontorområdet i en sådan form, at man derved forebygger de af arbejdsmarkedets organisationer påpegede ulemper, som den omhandlede virksomhed kan indebære.

Sideløbende hermed agter man at foretage nærmere afprøvninger af, dels hvorvidt der kan siges at foreligge behov for vikarbureauvirksomhed på de forskellige erhvervsområder bortset fra handels- og kontorområdet, dels hvorvidt der til et eventuelt forbud mod vikarbureauvirksomhed inden for bestemte erhvervsområder — såsom industrien eller dele af industrien — kræves ændring af de nugældende lovbestemmelser.

I forbindelse med fremsættelse af forslag til ændringer af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring i efteråret vil folketinget blive orienteret om resultatet af disse overvejelser.“

Under udvalgets drøftelser af sagen på grundlag af dette svar er der fra flere sider givet udtryk for store betænkeligheder ved, at vikarbureauvirksomheden inden for industrien fortsættes. Socialdemokratiets medlemmer af udvalget har hertil ønsket at føje, at man beklager, at arbejdsministeren

ikke har fulgt landsarbejdsnævnets indstilling, da man er af den opfattelse, at vikarbureauvirksomheden inden for industrien bør ophøre.

Udvalget har endvidere på baggrund af arbejdsministerens fortolkning af § 9, stk. 2 og 3, i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring beskæftiget sig med disse bestemmelser, der omhandler arbejdsmarkedsnævn, og hvori det hedder:

„Stk. 2. Arbejdsministeren beskikker nævnets formand og en suppleant for denne. Uden for Københavnsområdet foretages beskikkelsen efter indstilling fra amtsrådet. I Københavnsområdet foretages beskikkelsen efter indstillinger fra Københavns amtsråd, Københavns borgerrepræsentation og Frederiksberg kommunalbestyrelse efter indbyrdes forhandling.

Stk. 3. Formanden og suppleanten for denne skal være uafhængig af de i nævnet repræsenterede interesser.“

Udvalget er bekendt med, at arbejdsministeren ikke har kunnet følge indstillingen om til hvervet som formand eller suppleant for denne at beskikke medlemmer af kommunale råd, idet de pågældende efter ministerens opfattelse ikke kunne antages at opfylde kravet i lovens § 9, stk. 3, om uafhængighed af de i nævnet repræsenterede interesser. Det bemærkes herved, at amtsrådene, respektive Københavns borgerrepræsentation, udpeger et antal medlemmer af arbejdsmarkedsnævnene.

Udvalget ønsker heroverfor at udtale, at det ikke har været udvalgets hensigt at åbne mulighed for en sådan fortolkning, hvorfor man henstiller til arbejdsministeren at træffe sådanne foranstaltninger — eventuelt fremsættelse af lovforslag — som er nødvendige for, at medlemskab af kommunale råd ikke udelukker fra beskikkelse til hvervet som formand for arbejdsmarkedsnævn eller som suppleant for denne.

P. u. v.

Valbak,
formand.